Turīyātīta-avadhūta-upaniṣad

Tălmăcire din limba sanskrită
de Vlad Șovărel

București
3 iulie 2026

॥ तुरीयातीतावधूतोपनिषत् ॥

Turīyātīta-avadhūta-upaniṣad

हरिः ॐ[1]

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

oṁ

Aceșta ește [de]plin, acela ește [de]plin,
Din [de]plin răsare [de]plinul;
Fiind luat [de]plinul din [de]plin,
Desigur, [de]plin rămâne.

oṁ – pace, pace, pace.

1 *V. TU* II.1.

तुरीयातीतावधूतचर्या निष्ठा च

Conduita (*caryā*) și ștarea/finalitatea (*niṣṭhā*) [ascetului] *avadhūta* care este dincolo de cea de-a patra (*turīyātīta*) [ștare/etapă]

ॐ तुरीयातीतोपनिषद्वेद्यं यत्परमाक्षरम्।
तत्तुर्यातीतचिन्मात्रं स्वमात्रं चिन्तयेऽन्वहम्॥
Contemplu zi de zi doar prin/în sine însumi
Asupra acelei silabe supreme AUṂ (*paramākṣara*)
Care este de cunoscută prin învățătura (*upaniṣad*) despre *turīyātīta*,
Aceasta fiind doar conștiința (*cit*) dincolo de cea de-a patra (*turīyātīta*) [ștare].

तुरीयातीतसंन्यासपरिव्राजाक्षमालिका।
अव्यक्तैकाक्षरं पूर्णा सूर्याक्ष्यध्यात्मकुण्डिका॥
Rozariul (*akṣamālikā*) ascetului rătăcitor (*parivrāja*)
Renunțător (*saṁnyāsa*) și dincolo de cea de-a patra (*turīyātīta*) [ștare],
Urciorul transcendent/ (*adhyātma*) – ochi al soarelui (*sūrya-akṣi*),
Plin cu unica silabă (*akṣara*) ne-manifestată (*avyakta*).

अथ तुरीयातीतावधूतानां कोऽयं मार्गस्तेषां का स्थितिरिति[१] सर्वलोकपितामहो भगवन्तं पितरमादिनारायणं परिसमेत्योवाच॥१॥

1. Astfel, ștrăbunul tuturor lumilor (*i.e.* Brahmā), înconjurându-l cu gratitudine pe venerabilul [său] tată Ādinārāyaṇa, a spus:
— Care este acea cale (*mārga*) a celui *avadhūta* aflat dincolo de cea de-a patra (*turīyātīta*) [ștare/etapă]? Care este conduita/natura (*sthiti*)[1] acestora?

उपनिषद्ब्रह्मयोगिन् — इह खलु शुक्लयजुर्वेदप्रविभक्तेयं तुरीयातीतावधूतोपनिषद्गौणमुख्यावधूतचर्याप्रकटनव्यग्रा ब्रह्ममात्रपर्यवसन्ना विजृम्भते। अस्याः स्वल्पग्रन्थतो विवरणमारभ्यते। शिष्याचार्यपुत्रपितृभावंगतचतुराननानारायणप्रश्नप्रतिवचनरूपेयमाख्यायिका विद्यास्तुत्यर्था। आख्यायिकामवतारयति – अथेति। तुर्याश्रमप्रविभक्तकुटीचकबहूदकहंसपरमहंसचर्यं यथावदवगम्य। अथ तुर्यसंख्यापूरकं पारमहंस्यं। तदतीतास्तुर्यातीताश्च ते। यो [२]विलङ्घ्याश्रमान्वर्णानात्मन्येव स्थितः सदा[३]। अतिवर्णाश्रमी योगी अवधूतः स कथ्यते[४]। अक्षरत्वाद्वरेण्यत्वाद्भूतसंसारबन्धनात्। तत्त्वमस्यादिलक्ष्यत्वादवधूत इतीर्यते।[५] इति गौणमुख्यावधूताश्च इति तुरीयातीतावधूताः। तेषां महानुभावानां कोऽयं मार्गः इत्यनेन तैराचरणीयचर्या अवगम्यते। का स्थितिः इत्यनेन निष्ठा चापि ज्ञातव्येति॥

UPANIṢADBRAHMAYOGIN — Aici, desigur, se desfășoară această „Învățătură despre *avadhūta* care este dincolo de cea de-a patra [ștare/etapă]" (*Turīyātīta-avadhūta-upaniṣad*) care este parte din *Śukla-yajur-veda*, preocupată cu expunerea conduitei (*caryā*) [ascetului] *avadhūta* inferior și superior. Comentariul (*vivaraṇa*) la acest mic text este început. Această scurtă narațiune sub forma întrebărilor și răspunsurilor dintre „Cel cu patru fețe" (Caturānana, *i.e.* Brahmā) și Nārāyaṇa, care au dobândit ștarea/dragostea (*bhāva*) dintre tată și fiu, dintre învățător și elev, are drept scop slăvirea științei (*vidyā*).
‹Astfel›: începe narațiunea.

[१]सिद्धिरिति॥ [२]विलम्ब्या०॥ [३]पुमान्॥ [४]उच्यते॥ [५]तत्त्वमस्यर्थसिद्धत्वादवधूतोऽभिधीयते॥

1 Var. n. **१**: „desăvârșirea (*siddhi*)".

Realizând în mod corect conduita chiliotului (*kuṭīcaka*), a ascetului cerșetor la sfintele locuri de îmbăiere (*bahūdaka*), [a ascetului] „lebădă” (*haṁsa*) și a [ascetului] „suprema lebădă” (*parama-haṁsa*) ca fiind părți ale celei de-a patra etapă (*āśrama*), astfel starea de „supremă lebădă” (*parama-haṁsa*) fiind împlinirea cu numărul patru, iar cei care au depășit aceasta sunt „dincolo de cea de-a patra” (*turīyātīta*) [etapă].
[Este spus în scriptură[1]:]

3. Cel care a depășit orânduirea vieții (*āśrama*) și orânduirea castelor (*varṇa*)
   Se află stabilit întotdeauna în sine (*ātman*);
   Yoginul care se află dincolo de orânduirea vieții (*āśrama*) și a castelor (*varṇa*)
   Este numit *avadhūta*.
2. *Avadhūta* este numit prin:
   Starea ne-pieritoare (***a**kṣaratva*), starea de excelență (***va**reṇyatva*),
   Eliberarea (***dhū**ta*) din legăturile *saṁsāræi* și
   Exprimarea [„marilor roștiri” precum] „acela tu ești” (***tat**-tvam-asi*) etc.

– și, așa cum există [asceții] *avadhūta* inferiori și superiori, tot astfel există [asceții] *avadhūta* care sunt dincolo de cea de-a patra (*turīyātīta*) [stare/etapă].
Prin aceasta [întrebare] „‹care este acea cale (*mārga*)› a acestor mari suflete (*mahānubhāva*)?” este realizată conduita (*caryā*) ce trebuie împlinită de către aceștia.
Prin aceasta [întrebare] „‹care este conduita/natura (*sthiti*) [acestora]?›” trebuie cunoscută, de asemenea, și starea/finalitatea (*niṣṭhā*).

तमाह भगवन्नारायणः[१]। योऽयमवधूतमार्गस्थो लोके दुर्लभतरो न तु बाहुल्यः। यद्येको भवति स एव[२] नित्यपूतः स एव वैराग्यमूर्तिः[३] स एव ज्ञानाकारः[४] स एव वेदपुरुष इति ज्ञानिनो मन्यन्ते। महापुरुषो यस्तच्चित्तं मय्येवावतिष्ठते। अहं च तस्मिन्नेवावस्थितः। सोऽयमादौ तावत्क्रमेण कुटीचको[५] बहूदकत्वं प्राप्य बहूदको हंसत्वमवलम्ब्य हंसः परमहंसो भूत्वा स्वरूपानुसंधानेन सर्वप्रपञ्चं विदित्वा दण्डकमण्डलुकटिसूत्रकौपीनाच्छादनं[६] स्वविध्युक्तक्रियादिकं सर्वमप्सु संन्यस्य[७] दिगम्बरो भूत्वा विवर्णजीर्णवल्कलाजिनपरिग्रहमपि संत्यज्य तदूर्ध्वमम-न्त्रवदाचरन्[८] क्षौराभ्यङ्गस्नानोर्ध्वपुण्ड्रादिकं विहाय[९] लौकिकवैदिकमप्युपसंहृत्य सर्वत्र पुण्यापुण्यवर्जितो ज्ञानाज्ञानमपि विहाय शीतोष्णसुखदुःखमानावमानं निर्जित्य[१०] देहादिवासनात्रयपूर्वकं[११] निन्दानिन्दागर्वमत्सरदम्भदर्पेच्छाद्वेषकामक्रोधलोभमोहहर्षामर्षासूयात्मसंरक्षणादिकं[१२] दग्ध्वा स्ववपुः कुणपाकारमिव पश्यन्[१३] अप्रयत्नेनानियमेन लाभालाभौ समौ[१४] कृत्वा[१५] गोवृत्त्या प्राणसंधारणं कुर्वन्यत्प्राप्तं तेनैव निर्लोलुपः सर्वविद्यापाण्डित्यप्रपञ्चं भस्मीकृत्य स्वरूपं गोपयित्वा[१६] ज्येष्ठाज्येष्ठत्वापलापकः[१७] सर्वोत्कृष्टत्वसर्वात्मकत्वाद्वैतं[१८] कल्पयित्वा मत्तो व्यतिरिक्तः[१९] कश्चिन्नान्योऽस्तीति[२०] देवगुह्यादिधनमात्मन्युपसंहृत्य दुःखेन[२१] नोद्विग्नः सुखेन[२२] नानुमोदको रागे निःस्पृहः सर्वत्र शुभाशुभयोरनभिस्नेहः[२३] सर्वेन्द्रियोपरमः[२४] स्वपूर्वापन्नाश्रमाचारविद्याधर्मप्राभवमननुस्मरन्[२५] त्यक्तवर्णाश्रमाचारः सर्वदा दिवानक्तं[२६] समत्वेनास्वप्नः[२७]

[१]भगवानादिनारायणः॥ [२]सर्व॥ [३]०मुक्तिः॥ [४]विज् नानाकारः॥ [५]कुटीचक०॥ [६]०दनस्य। ०दन०॥ [७]न्यस्य॥ [८]क्षौराप्यङ्ग०॥ [९]वैदिकलौकिक०॥ [१०]निर्भिद्य॥ [११]निन्दानिन्दावर्ग०॥ [१२]०दर्पद्वेष०॥ [१३]अयत्नेन॥ [१४]समः॥ [१५]भूत्वा॥ [१६]गोपायित्वा॥ [१७]०त्वालापकः। ०पक०॥ [१८]सर्वालापकत्वाद्वैतम्॥ [१९]अप्यतिरिक्तः॥ [२०]देवगु(ह्यादीन्ध/ह्यादिज/ह्यत्वादिन्ध)नम्॥ [२१]दुःखे॥ [२२]सुखे॥ [२३]सर्वेन्द्रियोपरमश्च पूर्वा०॥ [२४]श्वपूर्वा०॥ [२५]०प्रभवम्॥ [२६]०नक्त०॥ [२७]समत्वमेवास्वप्नः॥

1 *V. AU*, pp. ??-??.

सर्वत्र सर्वदा संचारशीलो देहमात्रावशिष्टो जलस्थलकमण्डलुः सर्वदानुन्मत्तो बालोन्मत्तपिशाचवदेकाकी संचरन् असंभाषणपरः[१] स्वरूपध्यानेन निरालम्बमवलम्ब्य स्वात्मनिष्ठानुकूल्येन[२] सर्वं विस्मृत्य [३]तुरीयातीतावधूतवेषेणाद्वैतनिष्ठापरः प्रणवात्मकत्वेन देहत्यागं करोति यः सोऽवधूतः स कृतकृत्यो भवतीत्युपनिषत्॥ २॥

2. [Atunci] venerabilul Ādinārāyaṇa i-a ſpus:
— Cel care se află pe calea [ascetului] *avadhūta* eſte foarte greu de găsit în lume, desigur, nu sunt mulți. Dacă exiſtă doar unul, acela eſte cu adevărat de-a pururi curat (*nitya-pūta*), acela eſte cu adevărat întruparea deſpătimirii (*vairāgya-mūrti*)[1], acela eſte cu adevărat întruparea cunoaſterii (*jñāna-ākāra*), acela eſte cu adevărat întruparea *Vedelor* (*veda-puruṣa*) – aſtfel consideră cunoscătorii (*jñānin*). Cel care eſte mare om/ſpirit (*mahā-puruṣa*), [cu adevărat] psihicul/mintea (*citta*) lui rămâne prezentă doar în mine, iar eu [cu adevărat] sunt prezent doar în aceſta. Aceſta care eſte mai întâi chiliot (*kuṭīcaka*), dobândind apoi treptat ſtarea de ascet cerșetor la sfintele locuri de îmbăiere (*bahūdaka*); chiliotul (*kuṭīcaka*) asumând ſtarea de „lebădă" (*haṁsa*), „lebăda" (*haṁsa*) devenind „suprema lebădă" (*parama-haṁsa*), cunoscând întreaga manifeſtare (*prapañca*) prin inveſtigarea/contemplarea (*anusandhāna*) propriei naturi (*svarūpa*), devenind „înveșmântat în văzduh" (*digambara*) abandonând în ape totul toiagul (*daṇḍa*), vasul pentru apă (*kamaṇḍalu*), șnurul sacru de la brâu (*kaṭi-sūtra*), cârpa ce acoperă părțile intime (*kaupīna*), propriile ritualuri/îndatoriri (*kriyā*) prescrise de rânduială (*vidhi*) etc., abandonând pe deplin chiar și poſedarea unei învelitori din ſcoarță de copac (*valkala*) ori pielea păroasă de antilopă/tigru (*ajina*) uzată și decolorată, apoi trăind lipſit de formulele (*mantra*) [vedice], abandonând bărbierirea [capului] (*kṣaura*), ungerea cu uleiuri (*abhyaṅga*), îmbăierea [ritualică] (*snāna*), semnul vertical de pe frunte (*ūrdhva-puṇḍra*) etc., abandonând chiar și pe cele profane (*laukika*) și pe cele sacre/vedice (*vaidika*), pretutindeni lipſit de virtute|ne-virtute (*puṇya|apuṇya*), abandonând cunoaſterea|ne-cunoaſterea (*jñāna|ajñāna*), biruind[2] [dualitățile, precum] frig|cald (*śīta|uṣṇa*), plăcere|durere (*sukha|duḥkha*), onoare|dezonoare (*māna|avamāna*) [etc.], arzând mai întâi cele trei condiționări/reziduuri ſubconſtiente (*vāsanā*), precum trupul (*deha*) etc., [apoi] defăimarea|ne-defăimarea (*nindā|anindā*), aroganța (*garva*), gelozia/invidia (*matsara*), ipocrizia (*dambha*), vanitatea (*darpa*), dorința (*iccḥā*), aversiunea (*dveṣa*), pofta/pasiunea (*kāma*), mânia (*krodha*), lăcomia (*lobha*), confuzia (*moha*), exaltarea/bucuria (*harṣa*), ne-răbdare (*amarṣa*), indignare/invidie (*asūyā*), auto-protejarea (*ātma-saṁrakṣaṇa*), privind propriul trup ca fiind aidoma înfățișării unui cadavru (*kuṇapa*), făcând[3] fără efort și fără obligații/reguli (*aniyama*) egale dobândirea (*labha*) și ne-dobândirea

१०परस्य॥ २०कूलेन॥ ३तुरीयातीतोऽवधूत०॥

1 Var. n. ३: „eliberarea prin deſpătimire (*vairāgya-mukti*)".
2 Var. n. १०: „ſtrăpungând/ſfărâmând".
3 Var. n. १५: „fiind/devenind".

(*alabha*), făcând susținerea vieții (*prāṇa*) printr-un mod de viață aidoma vacii este fără de tânjire cu ardoare (*nirlolupa*) față de ceea ce este dobândit în acest fel, prefăcând în cenușă manifestarea erudiției în toate științele (*vidyā*), protejând propria natură/esență (*svarūpa*), cel ce neagă starea de superioritate|nesuperioritate (*jyeṣṭha|ajyeṣṭha*)[1], considerând ne-dualitatea (*advaita*) ca fiind starea de a fi sinele (*ātman*) tuturor și starea de a fi superior (*utkṛṣṭa*) tuturor[2], retrăgând pe deplin în sine (*ātman*) bogăția (*dhana*), precum „secretul zeilor" (*deva-guhya*) etc., [spune] „nu există nimeni altcineva care să fie distinct de mine", ne-tulburat de suferință (*duḥkha*), ne-încântat de fericire (*sukha*), ne-tânjitor (*niḥspṛha*) după pasiune/iubire (*rāga*), pretutindeni ne-atașat față de cele pure|ne-pure (*śubha|aśubha*), cu toate instrumentele (*indriya*) [de cunoaștere (*jñāna*) și de acțiune (*karman*)] oprite, ne-reamintind[u-și] de autoritatea/prestigiul (*prābhava*) aferentă propriei legi/îndatoriri (*dharma*), științe (*vidyā*) și conduite (*ācāra*) din etapa (*āśrama*) asumată anterior, părăsită fiind conduita (*ācāra*) [condiționată de] castă (*varṇa*) ori etapă a vieții (*āśrama*), întotdeauna, zi|noapte, ne-dormind/ne-visător (*asvapna*) prin starea de ecuanimitate (*samatva*), având întotdeauna obiceiul să pribegească pretutindeni, rămas doar cu trupul, vasul pentru apă (*kamaṇḍalu*) este [unicul] loc cu apă [sfântă], ne-nebun (*anunmatta*) rătăcind singur întotdeauna aidoma unui copil (*bāla*), nebun (*unmatta*) ori demon (*piśāca*), dedicat ne-vorbirii (*asaṁbhāṣaṇa*), având drept suport pe cel fără de suport (*nirālamba*), prin meditația (*dhyāna*) asupra propriei naturi (*svarūpa*), uitând totul prin grația/favoarea (*ānukūlya*) statornicirii în propriul sine (*svātman*), dedicat statornicirii în ne-dualitate (*advaita*) prin înfățișarea/activitatea [ascetului] *avadhūta* care este dincolo de cea de-a patra (*turīyātīta*) [stare/etapă]. Cel care își abandonează trupul prin/din starea de a fi de natura lui *praṇava* (ओम्), acela este *avadhūta*, acela este cel ce a împlinit ceea ce trebuia împlinit (*kṛta-kṛtya*) – astfel este învățătura (*upaniṣad*).

उपनिषद्ब्रह्मयोगिन् — तत्प्रश्नमङ्गीकृत्य तमाह भगवान्नारायणः। किं तदित्यत्र तन्मार्गस्यातिदुर्लभतया तानादौ स्तौति – योऽयमिति। नित्यपूतः[१] मयि मद्भावमेत्य स्थितत्वात्। मद्भावापन्नज्ञानिनो मन्यन्ते अत एवायं महापुरुषः। कथमस्य महापुरुषत्वमित्यत्र यतो यस्तच्चित्तं मय्येवावतिष्ठते मदतिरिक्तचिन्तावैरल्यात्। त्वं कुत्रावस्थित इत्यत्र – अहं च तस्मिन्नेवावस्थित इति। कुटीचकादिधर्मा नारदपरिव्राजकोपनिषदि सम्यग्व्याख्याताः। तत्रायं परमहंसः सर्वापह्नवसिद्धं ब्रह्मनिष्ठातियोगिकस्वमात्रमिति। स्वरूपानुसंधानेन सर्वप्रपञ्चं स्वातिरिक्तं नेतीति विदित्वा तद्वेदनसमकालमेव पारमहंस्यलिङ्गं त्याज्यमिति मनीषया तत्रापि संसारधिया तत्त्याग उपपद्यत इत्यर्थः। तदूर्ध्वं पारमहंस्याश्रमत्यागानन्तरं कर्तव्यकर्माभावाद्देहादिचेष्टायां[२] मन्त्रानाकांक्षत्वादमन्त्रवदाचरन्। इदं कर्तव्यमितीच्छया क्षौरादिकं विहाय तथा वैदिकलौकिकमप्युपसंहृत्य। मनोवृत्तित्वसामान्याज्ज्ञानाज्ञानमपि विहाय देहाभिमानत्यागासिना शीतोष्णसुखदुःखमानावमानं निर्जित्य। देहादिवासनात्रयपूर्वकमहमेतादृश इत्यप्रकटनपूर्वकं स्वरूपं स्वशीलं गोपयित्वा। अयं मे ज्येष्ठोऽयं मे कनिष्ठः इति ज्येष्ठाज्येष्ठत्वापलापकः। अद्वैतातिरिक्तं द्वैतं नास्तीति भा-

१०पूते॥ २०चेष्टायै॥

1 Var.: „stare de frate mare|ne-frate mare (*jyeṣṭha|ajyeṣṭha*)".
2 Var. n. १८: „ne-dualitatea (*advaita*) prin negarea a tot".

वयित्वा देवगुह्यादेवरहस्याद्यत्तदेव भावनं तदिन्धनं ब्रह्ममात्राग्निना दाह्यत्वाद्ब्रह्माकारवृत्तेरपीन्धनत्वं तदप्यात्ममात्रधिया आत्मन्युपसंहृत्य। यदि पुनः स्वातिरिक्ताभासावलम्बनतो दुःखादिप्रसक्तौ दुःखेन नोद्विग्नः इत्यादि। प्राभवं प्रभावम। अनुस्मरनमद्विदितविद्याफलमेवं पर्यवसन्नमिति वस्तुतस्तदपि नानुसंधेयम्। स्वेन पादप्रक्षालनाद्यकर्तव्यत्वेऽपि यदि तृषावृत्तिरुदेति तदास्येन पेयमिति जलस्थलकमण्डल्वपेक्षा युज्यत एवेत्यर्थः। येन केनाप्यसंभाषणपरः। स्वातिरिक्तप्रपञ्चजातं सर्वं विस्मृत्याऽद्वैतनिष्ठापरोऽद्वैतात्मपरायणो भूत्वा सर्ववाच्यवस्तु प्रणवात्मकमिति श्रुतिसिद्धप्रणवात्मकत्वेन प्रणवार्थतुर्यतुर्यात्मना देहत्यागं करोति देहतन्निर्वर्त्यजाग्रज्जाग्रदादितुर्यस्वापान्ततद्यष्टिसमष्टितदुभयारोपापवादाधिकरणविश्वविश्वाद्यविकल्पानुक्रमेण सान्तकलनात्यागमपह्नवं करोति। यस्य पारमहंस्यधर्मालंकृतस्य[1] यतेराभासतोऽपि निर्वर्त्यस्वातिरिक्तमस्तीति भ्रान्तिः सोऽयं गौणावधूतो भवति। यस्य पुनः ब्रह्ममात्रं निष्प्रतियोगिकं तदतिरेकेणापह्नोतव्यविषयाभावज्ञानमुदेति सोऽयं यतिः मुख्यावधूतो भवतीत्यत्र —यस्य स्वात्मातिरेकेण निर्वर्त्यं प्रतिभाति सः। गौणावधूतो भवति स्वातिरिक्तास्तिताभ्रमात्। ब्रह्ममात्रधिया यस्य निर्वर्त्यासंभवो भवेत्। मुख्यावधूतः स मुनिः स्वमात्रमवशिष्यते। इति स्मृतेः। इत्युपनिषच्छब्दः प्रकृतोपनिषत्समाप्त्यर्थः॥

Upaniṣadbrahmayogin — Acceptând această întrebare, venerabilul Nārāyaṇa a ſpus aceſtuia.

‹Cel care›: „ce eſte aceaſta?” – aici îi slăveſte mai întâi pe aceia datorită faptului de a fi peſte măsură de greu de dobândit aceaſtă cale (*mārga*).

‹De-a pururi curat (*nitya-pūta*)›: datorită ſtării de rămânere/ſtabilire după ce a ajuns la ſtarea/natura (*bhāva*) mea în mine. Exact din aceſt motiv ‹consideră cunoscătorii (*jñānin*)› că aceſta eſte un ‹mare om/ſpirit (*mahā-puruṣa*)›. „În ce fel eſte ſtarea acestuia de mare om/ſpirit (*mahā-puruṣa*)?”: deoarece în aceſt caz psihicul (*citta*) aceſtuia rămâne ſtabilit în mine, datorită puținătății acelor gânduri/griji care sunt diferite de mine. „Tu unde eſti ſtabilit?”, aici [se răſpunde] „și eu sunt ſtabilit doar în aceſta”. Îndatoririle (*dharma*) chiliotului (*kuṭīcaka*) etc., sunt expuse în mod clar/complet în *Nārada-parivrājaka-upaniṣad*. Acolo, această [ſtare de] „supremă lebădă” (*paramahaṁsa*) eſte ſtabilită prin negarea a tot, [rămânând] doar sinele fără de subſtrat/corespondent (*niṣpratiyogika*), [*i.e.*] *bráhman*.

‹Cunoscând întreaga manifeſtare (*prapañca*) prin inveſtigarea/contemplarea (*anusaṁdhāna*) propriei naturi (*svarūpa*)› ca fiind diferită de sine (*svātirikta*) „nu aceſta” (*na iti*); chiar acolo, prin reflectarea asupra „desigur, concomitent cu această cunoaștere, caracteriſtica/semnul (*liṅga*) ſtării de supremă lebădă (*pārama-haṁsya*) trebuie abandonat” eſte posibilă abandonarea aceluia împreună cu noțiunea deſpre *saṁsāra*[1] – aſtfel eſte înțelesul.

‹Apoi› – [*i.e.*] imediat după abandonarea etapei (*āśrama*) ſtării de „supremă lebădă” (*pārama-haṁsya*), datorită ſtării de ne-dependență de formulele (*mantra*) [vedice] datorită ne-exiſtenței acțiunilor/ritualurilor (*karman*) ce trebuie împlinite pentru activitatea trupului etc. – ‹trăind lipsit de formulele (*mantra*) [vedice]›.

‹Abandonând bărbierirea [capului] (*kṣaura*)› etc., împreună cu dorința „aceaſta trebuie împlinită”, tot aſtfel și ‹abandonând chiar și pe cele profane (*laukika*) și pe cele sacre/vedice (*vaidika*)›.

‹Abandonând cunoaſterea|ne-cunoaſterea (*jñāna|ajñāna*)› datorită identității de ſtare a activităților minții (*manas-vṛtti*), ‹biruind/ſtrăpungând [dualitățile, precum] frig|cald (*śīta|uṣṇa*), plăcere|durere (*sukha|duḥkha*), onoare|dezonoare (*māna|avamāna*) [etc.]›, cu sabia renunțării la identificarea cu trupul.

---

[1] ०कारस्य॥

---

1 Var.: „prin meditarea asupra/prin noțiunea de *saṁsāra*”.

‹Protejând propria natură/esență (*svarūpa*)›, [*i.e.*] propria conduită/practică (*śīla*), fără o manifestare anterioară „eu sunt astfel" precedată de ‹cele trei condiționări/reziduuri subconștiente (*vāsanā*), precum trupul (*deha*) etc.›

‹Cel ce neagă starea de superioritate|ne-superioritate (*jyeṣṭha*|*ajyeṣṭha*)›: „aceasta este superior (*jyeṣṭha*) mie, aceasta este inferior (*kaniṣṭha*) mie"[1].

Meditând „diferit fiind de ne-dualitate (*advaita*), nu este dualitate (*dvaita*)", datorită ‹secretului zeilor (*deva-guhya*)›, a tainei divine (*deva-rahasya*), chiar această contemplare este combustibilul ei; datorită faptului că trebuie arsă de către focul alcătuit doar din *bráhman*, calitatea de combustibil este astfel și a activității (*vṛtti*) [mentale] sub forma lui *bráhman* – de aceea ‹retrăgând pe deplin în sine (*ātman*)› prin meditația (*dhī*) doar asupra sinelui (*ātman*).

‹Ne-tulburat de suferință (*duḥkha*)› etc.: atunci când este venit din nou în contact cu suferința (*duḥkha*) etc., din cauza dependenței pe simpla aparență (*ābhāsa*) care este diferită de sine (*svātirikta*).

‹Autoritatea/prestigiul (*prābhava*)›: măreția/puterea [supranaturală] (*prabhāva*).

‹Reamintind[u-și]› despre rezultatul științei (*vidyā*) învățate de la mine care este astfel pe deplin finalizat, dar în realitate chiar și acesta nu este de contemplat.

Chiar dacă spălarea picioarelor etc. este ceva ce nu trebuie făcut de către sine, atunci când răsare activitatea (*vṛtti*) [mentală] a setei (*tṛṣā*) trebuie băut cu gura, astfel este acceptată dependența de ‹vasul pentru apă (*kamaṇḍalu*) ca fiind [unicul] loc cu apă [sfântă]› – astfel este înțelesul.

‹Dedicat ne-vorbirii (*asaṁbhāṣaṇa*)› cu orișicine.

Uitând de tot ceea ce este apărut din manifestarea (*prapañca*) care este diferită de sine (*svātirikta*), cel dedicat statornicirii în ne-dualitate (*advaita*), devenind pe deplin devotat sinelui ne-dual (*advaita*), ‹abandonează trupul› prin sinele (*ātman*) care este *turya*[2], unde *turya* are înțelesul/sensul de *praṇava* (oṁ), iar natura lui *praṇava* a fost stabilită în scripturi (*śruti*): „natura lui *praṇava* este [alcătuită] din toate lucrurile (*vastu*) care pot fi numite (*vācya*)"[3]; realizează astfel negarea ne-abandonării (*atyāga*) cunoașterii/percepției (*kalana*) interioare/finale (*anta*) cum că unica esență (*eka-rasa*) admite distincții/constructe mentale (*vikalpa*) precum „fiind totul în univers" (*viśva-viśva*) etc., având drept substrat (*adhikaraṇa*) negarea (*apavāda*) suprapunerii (*āropa*) ambelor [aspecte] ale sale – parte|întreg (*vyaṣṭi*|*samaṣṭi*) –[4] trupul, trezia-treziei (*jāgrat-jāgrat*)[5] etc., cea de-a patra (*turya*) [stare] până la somn/visare (*svāpa*), ce trebuie realizate prin acesta (*i.e.* trup)[6]. Acel ascet (*yati*), împodobit cu caracteristicile (*dharma*) stării de „supremă lebădă" (*pārama-haṁsya*), care are confuzia (*bhrānti*) „există ceva diferit de sine (*svātirikta*) ce trebuie realizat, chiar și sub forma aparenței (*ābhāsa*)", acesta devine un [ascet] *avadhūta* inferior; dar pentru acela pentru care există doar *bráhman* fără de substrat/corespondent (*niṣpratiyogika*), [pentru care] apare cunoașterea (*jñāna*) ne-existenței vreunui obiect (*viṣaya*) diferit de acest [*bráhman*] ce

1 Var.: „acesta este fratele meu mai mare (*jyeṣṭha*), acesta este fratele meu mai mic (*kaniṣṭha*)".
2 Var.: „prin natura lui *turya*".
3 *Atharva-śikha-upaniṣad* 1.1/10.
4 Var.: „suprapunerii (*āropa*) la nivel individual (*vyaṣṭi*), la nivel general/total (*samaṣṭi*) sau la ambele (*ubhaya*)".
5 Var.: „trezia (*jāgrat*), visarea în starea de veghe (*jāgrat*)".
6 Var.: „ce trebuie realizate de acesta prin trup".

trebuie negat, aceșta devine un [ascet] *avadhūta* superior, precum ește aștfel menționat aici —

Cel pentru care apare ceva de realizat
Ca fiind diferit de propriul sine (*svātman*)
Aceșta devine un [ascet] *avadhūta* inferior
Din cauza confuziei „existență diferită de sine (*svātirikta*)".

Cel pentru care totala ne-existență a ceva de realizat ește
Prin cunoașterea/contemplarea doar a lui *bráhman*
Acest înțelept (*muni*) ește un *avadhūta* superior
Care rămâne doar în sine.

Aștfel, cuvântul ‹*upaniṣad*› are înțelesul de finalizare a învățăturii (*upaniṣad*) în discuție.

ॐ तत्सत्॥
oṁ – aceșta ește ființa (*sat*).

श्रीवासुदेवेन्द्रशिष्योपनिषद्ब्रह्मयोगिना।
लिखितं स्याद्विवरणं तुर्यातीतस्य सुस्फुटम्।
तुर्यातीतग्रन्थजातं चत्वारिंशत्समीरितम्॥

De către Upaniṣadbrahmayogin, discipolul venerabilului Vāsudevendra,
A fost scris foarte clar comentariul la *Turīyātīta*[*-avadhūta-upaniṣad*].
Sunt declarate patruzeci de texte în colecția despre *turīyātīta*.

इति तुरीयातीतावधूतोपनिषत् समाप्ता॥[1]
Aștfel a fost împlinită *Turīyātīta-avadhūta-upaniṣad*.

इति श्रीमदीशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषच्छास्त्रविवरणे चतुष्षष्टिसंख्यापूरकं तुरीयातीतावधूतोपनिषद्विवरणं संपूर्णम्॥
Aștfel a fost împlinit comentariul (*vivaraṇa*) la *Turīyātīta-avadhūta-upaniṣad* ce se adaugă cu numărul 64 la comentariile venerabilelor tratate, celor 108 *upaniṣad*, începând cu *Īśa* etc.

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

oṁ
Aceșta ește [de]plin, acela ește [de]plin,
Din [de]plin răsare [de]plinul;
Fiind luat [de]plinul din [de]plin,
Desigur, [de]plin rămâne.
oṁ – pace, pace, pace.

[1] इति तुरीयातीतोपनिषत्समाप्ता॥